

Katolicka Nauka Społeczna

„Zachęcam was, byście pogłębili znajomość społecznej nauki Kościoła, (...) byście mogli wносить swój wkład w budowę <cywilizacji miłości>.” Tymi słowami skierowanymi do pielgrzymów zgromadzonych na Światowych Dniach Młodzieży w 2007 roku, papież Benedykt XVI zwrócił uwagę na częstokroć pomijany dar wyrosły na gruncie tradycji chrześcijańskiej – na Katolicką Naukę Społeczną. Katolicka Nauka Społeczna jest zasadniczym elementem naszego mandatu chrzcielnego. Obejmuje ona podstawowe tematy i odpowiedzi na wyzwania, z którymi ludzie muszą się zmagać od lat, a przy tym jest dynamiczna, ponieważ rozwija się i zmienia w czasie, by mieć właściwe odniesienia do „znaków czasu”. Pomaga ona rozwijać żywą wiarę, która prowadzi do działania w miłości. Fundamentem Katolickiej Nauki Społecznej jest życie Jezusa Chrystusa i odpowiedzi, jaką Kościół daje reagując na wydarzenia w historii.

Jezus przedstawił swoją misję odczytując uroczyscie w synagodze fragment z Księgi Izajasza 61: „Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę.” Jezus postrzega siebie jako oddanego misji odpowiedzialności za sprawy społeczne. Misję tą można znaleźć również na kartach całego Nowego Testamentu, zwłaszcza w Kazaniu na Górze i w 25 rozdziale Ewangelii wg św. Mateusza, gdzie Jezus w sposób wyraźny identyfikuje się z ubogimi.

Najnowszym dokumentem Kościoła poświęconym Katolickiej Nauce Społecznej jest *Caritas in Veritate*, napisany przez papieża Benedykta XVI w 2009 roku. Dokument ten, podejmujący kwestię etyki współczesnej ekonomii, jest refleksją nad współczesnymi globalnymi wyzwaniami gospodarczymi.

Nowa era w Katolickiej Nauce Społecznej została zapoczątkowana w roku 1891, gdy w odpowiedzi na rewolucję przemysłową papież Leon XIII opublikował encyklikę *Rerum Novarum*. Miała ona formę otwartego listu skierowanego do wszystkich Biskupów katolickich i omawiała warun-

SPIS TREŚCI

- 01 Katolicka Nauka Społeczna
- 04 Główne tematy Katolickiej Nauki Społecznej
- 06 Przemieniać...
- 07 Nasza Odpowiedź na Miłość
- 09 Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie
- 10 Kwartalne intencje modlitw

Pójdźcie,
błogosławieni Ojca mego,
weźcie w posiadanie królestwo
przygotowane wam
od założenia świata!

Bo byłem głodny
a daliście Mi jeść,
byłem spragniony,
a daliście Mi pić,
byłem przybyszem
a przyjęliście Mnie;
byłem nagi,
a przyodzialiście Mnie,
byłem chory,
a odwiedziliście Mnie,
byłem w więzieniu,
a przyszliście do Mnie....

Zaprawdę, powiadam wam:
Wszystko, co uczyniliście jedne-
mu z tych braci moich naj-
mniejszych, Mnieście uczynili.

Mt 25,34-36. 40

ki społeczno ekonomiczne klasy robotniczej. Papież odniósł się w niej do wzrastających różnic dotyczących posiadania dóbr materialnych w wielu regionach świata, które to wzniciły rewolucję i nienawiść do zamożniejszych warstw społeczeństwa. W encyklice określone zostały podstawowe zasady relacji między pracodawcami i pracownikami oraz zachęta skierowana do zamożnych właścicieli przedsiębiorstw, aby zakładali prywatne organizacje pomocy pracownikom i ich rodzinom będącym w potrzebie. Pojawiła się w niej również po raz pierwszy wzmianka o „opcji preferencyjnej dla ubogich”. W encyklice tej wyszczególniono siedem podstawowych zasad Katolickiej Nauki Społecznej, które zostały umieszczone we wkładce na stronie 4 i 5. Zasady te, zaproponowane ponad sto lat temu, nie straciły nic ze swej aktualności. *Rerum Novarum* stała się normą, do której Papieże odwołują się aż do tej pory.

Prawa i obowiązki przedsiębiorców należy uzgodnić z prawem i obowiązkami pracowników. W razie pojawienia się skarg z jednej lub drugiej strony z powodu naruszenia czyichś praw najlepiej byłoby, gdyby na podstawie osobnych przepisów statutu byli ustanowieni mężowie roztropni i sumienni, którzy by spory załatwiali swoim wyrokiem. Wreszcie stowarzyszenia te winny starać się, żeby pracownik nigdy nie był pozbawiony pracy, i żeby istniał fundusz, z którego by można było przychodzić z pomocą członkom nie tylko w okresie nagłych i nieprzewidzianych przesilen gospodarczych, ale także podczas choroby, starości i w razie nieszczęśliwego wypadku.

RERUM NOVARUM, 45

Papież Pius XI upamiętnił 40-tą rocznicę wydania encykliki *Rerum Novarum* ogłaszając encyklikę *Quadragesimo Anno*. Był to czas, gdy całym światem wstrząsnęła Wielka Depresja. Encyklika podjęła problem niesprawiedliwości społecznej i była odpowiedzią na owo historyczne wydarzenie. W dokumencie tym Papież Pius XII potwierdził prawo i obowiązek Kościoła do zajmowania się problemem niesprawiedliwości społecznej.

Następnym dokumentem papieskim, który przyczynił

się do rozwoju Katolickiej Nauki Społecznej była encyklika *Mater et Magistra* opublikowana w 1961 r. przez papieża Jana XXIII w odpowiedzi na rozprzestrzenianie się komunizmu, rozwój nauki i techniki oraz wzrastającą przepaść dzielącą bogate i ubogie narody. Encyklika skrytykowała ideologie obiecujące stworze-

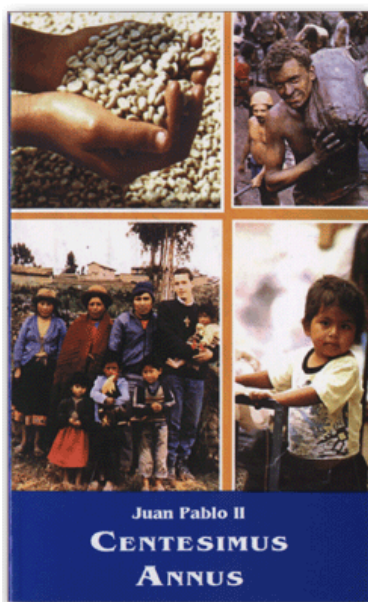
nie nieba na ziemi przy jednoczesnym pomijaniu religii i uznała, że postęp w dziedzinie nauki i techniki może przyczynić się do poprawy warunków życia człowieka, ale może również ograniczyć jego wolność. Papież Jan XXIII podkreślał również, że obowiązkiem zamożnych narodów jest udzielanie pomocy narodom biedniejszym.

Następnym krokiem Papieża Jana XXIII była encyklika *Pacem in Terris* z 1963 r., która została opublikowana kilka miesięcy przed jego śmiercią, w trakcie trwania Soboru Watykańskiego II. Była to pierwsza encyklika adresowana do „wszystkich ludzi dobrej woli”, a nie jedynie do katolików. Encyklika określająca w zarysie warunki trwałego pokoju, prawa jednostki oraz relacje między osobami indywidualnymi a Państwem była odpowiedzią na wydarzenia historyczne tamtych czasów, w które wpisała się zimna wojna, budowa muru berlińskiego i kryzys kubański. Encyklika wspomina również o prawie jednostki do opieki medycznej.

Papież Paweł VI ogłosił w 1967 roku encyklikę *Populorum Progressio*. Encyklika ta dotknęła szeregu zagadnień Katolickiej Nauki Społecznej: prawo do sprawiedliwej zapłaty, prawo do pracy, prawo do sprawiedliwych i rozsądnych warunków pracy i prawo

do zrzeszania się w unie. Celem upamiętnienia 20-tej rocznicy powstania *Populorum Progressio*, papież Jan Paweł II opublikował encyklikę *Sollicitudo Rei Socialis*, a papież Benedykt XVI w ogłoszonej w 2009 r. encyklice *Caritas in Veritate*, ponownie poruszył wiele tematów omówionych w *Populorum Progressio*.

Czerpiąc z osobistego doświadczenia pracy fizycznej i cierpienia spowodowanego nazistowską, a następnie komunistyczną dyktaturą, w czasie, kiedy ruch solidarności rzucił bezpośrednio wyzwanie komunizmowi w Polsce, papież Jan Paweł II wydał w 1981 roku encyklikę *Laborem Exercens*. Encyklika została wydana w czasie obchodów 90-tej rocznicy opublikowania *Rerum Novarum*. Odnosząc się krytycznie zarówno do kapitalizmu jak i do marksizmu, dokument ten udoskonalił nauczanie o prawach i godności pracowników. Pod koniec lat 80-tych papież Jan Paweł II ogłosił encyklikę *Sollicitudo Rei Socialis*, która aktualizowała nauczanie dotyczące rozwoju międzynarodowego, zawarte w *Populorum Progressio*. Była ona odpowiedzią na obejmujący cały świat kryzys gospodarczy, który dotknął wielu ludzi w krajach rozwijających się i zamożnych. *Sollicitudo Rei Socialis* podnosi kwestię solidarności, praw i obowiązków państwa. „Solidarność jest niewątpliwie cnotą chrześcijańską. W świetle wiary solidarność zmierza do przekroczenia samej siebie, do nabrania wymiarów specyficznie chrześcijańskich;

całkowitej bezinteresowności, przebaczenia i pojednania. Poza więzami ludzkimi i naturalnymi, tak już mocnymi i ścisłymi, zarysowuje się w świetle wiary nowy wzór jedności rodzaju ludzkiego, z której solidarność winna w ostatecznym odniesieniu czerpać swoją inspirację. Ten najwyższy wzór jedności, odbłask

wewnętrznego życia Boga, jednego w trzech Osobach, jest tym, co my, chrześcijanie, określamy słowem <komunia>.” (*Sollicitudo Rei Socialis*, 40).

Na początku dekady, która była świadkiem upadku socjalizmu w Europie Wschodniej i zakończenia wojny w Zatoce Perskiej, papież Jan Paweł II opublikował encyklikę *Centesimus Annus*, dla upamiętnienia setnej rocznicy ogłoszenia *Rerum Novarum*. Dokument ten przedstawił powiązanie Katolickiej Nauki Społecznej z wydarzeniami, które miały miejsce w minionym stuleciu, zwłaszcza w Europie Wschodniej.

Papież Jan Paweł II w encyklice *Evangelium Vitae* z 1995 roku rozwinął podstawy istotnego tematu podjętego w Katolickiej Nauce Społecznej. Były to czasy gdy na całym świecie wzrastała społeczna akceptacja aborcji, kary śmierci i eutanazji. Papież potwierdził bezcenneść daru życia ludzkiego oraz konieczność ochrony ludzkiego życia przez wszystkich obywateli.

Pierwsza encyklika papieża Benedykta XVI, *Deus Caritas Est*, wydana w 2005 r. została zapoczątkowana przez papieża Jana Pawła II przed jego śmiercią (ten wkład znalazł się w drugiej części dokumentu), nadal kontynuuje tradycję Katolickiej Nauki Społecznej w Kościele. W części encykliki napisanej przez Benedykta XVI papież naucza nas, że „praktyka miłości wobec wdów i sierot, wobec więźniów, chorych i wszystkich potrzebujących należy do jego [Kościoła] istoty w równej mierze, jak posługa Sakramentów i głoszenie Ewangelii. (*Deus Caritas Est*, 22) Papież podkreśla, że opcja preferencyjna na rzecz ubogich i słabych obejmuje wszystkich, którzy żyją na marginesie społecznym w różnych miejscach na ziemi — nienarodzone dzieci, osoby niepełnosprawne, osoby starsze i nieuleczalnie chore oraz ofiary niesprawiedliwości i ucisku.

W pozostałej części niniejszego biuletynu zamieszczone zostały artykuły przedstawiające w jaki sposób nasze Zgromadzenie Sióstr Felicjanek żyje zasadami Katolickiej Nauki Społecznej. Temat ten powróci także w następnym numerze biuletynu.

- Siostra Maryann Agnes Mueller -

TEMATY GŁÓWNE KATOLICKIEJ NAUKI SPOŁECZNEJ

Życie i godność ludzka

Fundamentalną zasadą KNS jest świętość ludzkiego życia oraz nienaruszalność nienaruszalność nienaruszalność godności istoty ludzkiej. Życie ludzkie musi być oceniane nieporównywalnie wyżej od rzeczy materialnych. Każdy człowiek, stworzony na obraz i podobieństwo Boga, posiada przyrodzoną godność, która musi być szanowana.

Rodzina, wspólnota, uczestnictwo

Kościół katolicki naucza, iż człowiek jest istotą społeczną, a rodzina jest pierwszą i podstawową jednostką społeczną. Rodziny razem tworzą wspólnotę, a wspólnoty tworzą państwo. Jednocześnie zaś wszyscy ludzie zamieszkujący ziemię, są częścią wspólnej rodziny rodzaju ludzkiego. To, w jaki sposób wspólnoty te zorganizują się politycznie, ekonomicznie i socjalnie, jest sprawą najwyższej wagi. Każda z instytucji w ten sposób powstałych musi zostać oceniona ze względu na to, jaki wpływ ma na życie i godność osoby ludzkiej.

PRAWA i obowiązki

Każda osoba ma fundamentalne prawo do życia i do zaspokojenia podstawowych potrzeb. Każdy człowiek ma prawo do tego, co potrzebne mu jest do prowadzenia godnego życia, do zatrudnienia, opieki zdrowotnej i edukacji. Także prawo do wolności sumienia musi być nieustannie chronione.

Prawa te idą w parze również z obowiązkami i odpowiedzialnością — wobec siebie nawzajem, swojej rodziny i całego społeczeństwa. Prawa winny być rozumiane i chronione ze względu na godność, którą posiada każdy człowiek.

SZACUNEK DLA BIEDNYCH I SŁABYCH

Jezus nauczał, iż w dniu Sądu Ostatecznego Bóg zapyta każdego z nas, co uczynił, by pomóc biednym i potrzebującym: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili.” (Mt 25,40) Idea ta została również zawarta w prawie kanonicznym, które stwierdza: „[Wierni] obowiązani są także do popierania sprawiedliwości społecznej, jak również, pamiętając o przykazaniu Pana, do udzielania pomocy biednym z własnych dochodów.” (KPK, kanon 222 §2) Katolicy powinni modlić się za biednych, okazywać im łaskę, solidarność i współczucie. Ustanawiając prawo, winniśmy zawsze mieć na pierwszym względzie „preferencyjną opcję na rzecz ubogich”.

Opcja preferencyjna na rzecz ubogich i najsłabszych obejmuje wszystkich zepchniętych na margines życia w naszym kraju i na całym świecie — nienarodzone dzieci, osoby niepełnosprawne, starsze i nieuleczalnie chore, a także ofiary niesprawiedliwości i prześladowań

GODNOŚĆ PRACY I PRAWA PRACOWNICZE

Spółeczeństwo musi dążyć do sprawiedliwości ekonomicznej a gospodarka musi służyć ludziom, nie na odwrót. Pracodawcy przyczyniają się do wspólnego dobra przez świadczenie usług i wytwarzanie produktów oraz przez stwarzanie miejsc pracy, które wzmacniają godność i prawa pracowników.

Robotnicy mają prawo do pracy, aby zarobić na życie, jak również do zakładania związków zawodowych w celu ochrony własnych interesów. Wszyscy pracujący mają prawo do godnych i sprawiedliwych płac oraz bezpiecznych warunków pracy.

Pracownicy są odpowiedzialni za wykonanie uczciwej pracy całego dnia za uczciwe wynagrodzenie, za traktowanie pracodawców i współpracowników swoich z szacunkiem i do wykonywania swojej pracy w taki sposób, który przyczynia się do budowania wspólnego dobra. Pracownicy muszą „w pełni i wiernie” wykonywać pracę, której się podjęli.

SOLIDARNOŚĆ

W świetle wiary solidarność zmierza do przekroczenia samej siebie, do nabrania wymiarów specyficznie chrześcijańskich całkowitej bezinteresowności, przebaczenia i pojednania. Prowadzi do nowej wizji jedności rodzaju ludzkiego, który jest odbiciem wewnętrznej jedności Przenajświętszej Trójcy...” Wszyscy ludzie na ziemi należą do jednej ludzkiej rodziny. Musimy być „stróżami naszych braci”, pomimo że może nas dzielić odległość, język lub kultura. Jezus nauczał, iż ludzie muszą kochać swoich sąsiadów, jak i samych siebie, a na przykładzie przypowieści o dobrym Samarytaninie wskazuje, iż nasze współczucie musi zostać rozszerzone na wszystkich ludzi. Solidarność obejmuje wezwanie biblijne do przyjęcia pośród nas przybysza uwzględniając imigrantów poszukujących pracy, bezpiecznego domu, edukacji dla swoich dzieci oraz przyzwoitego życia dla swoich rodzin.

TROSKA O STWORZENIA BOŻE

Biblijna wizja sprawiedliwości wykracza poza równość społeczną obejmując poprawne relacje między całym Bożym stworzeniem. „Dobra ziemi” są darami Bożymi podarowanymi wszystkim ludziom dla ich dobra. Człowiek został panem „wszelkiego stworzenia”, ale musi je chronić a nie wykorzystywać i ma być dobrym zarządcą darów otrzymanych od Boga. Nie możemy używać i nadużywać z mentalnością konsumpcyjną dóbr naturalnych danych nam przez Boga. Katolicka Nauka Społeczna uznaje, że to uboży cierpią najbardziej w wyniku zmian środowiska naturalnego i doświadczają nieproporcjonalnych trudności, gdy obszary naturalne są wyciskiwane lub niszczone.

Przemieniać...

Zaangażowałam się w popieranie działań na rzecz obrony życia poczętego już w 1997 r., gdy byłam dyrektorką kampusu Szkoły Średniej im. Niepokalanego Poczęcia NMP w Lodi, New Jersey. Podeszła do mnie wówczas Christine Flaherty z LIFENET, organizacji edukacyjnej pro-life w stanie New Jersey i zaprosiła do uczestnictwa w marszu dla życia w Waszyngtonie, który corocznie odbywa się 22 stycznia, w dniu, kiedy Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych zalegalizował aborcję w Stanach Zjednoczonych. Szkoła średnia do dnia dzisiejszego bierze czynny udział w organizowanych w Waszyngtonie marszach dla życia.

Niejednokrotnie udawałam się do „fabryki aborcyjnej” w New Jersey, aby uczestniczyć we wspólnej modlitwie zorganizowanej przed tą kliniką. W zeszłym roku byliśmy świadkami tego, jak młoda dziewczyna opuściła klinikę, ponieważ zmieniła zdanie. Uważam, zatem, że nasza modlitwa może zaowocować zmianą myślenia u osób planujących aborcję.

Obecnie pracuję jako recepcjonistka w Kolegium Sióstr Felicjanek w Lodi, New Jersey. Moje dni są wypełnione

wieloma interesującymi spotkaniami. Około 13 lat temu, klasztor Niepokalanego Poczęcia w New Jersey rozpoczął uderzać w dzwony w piątki o godzinie 15:00, aby zwrócić uwagę społeczną na problem kary śmierci. W 2007 roku, po wielu latach pisania listów do naszych prawodawców, zniesiono karę śmierci w stanie New Jersey. Kontynuujemy uderzanie w dzwony jako wyraz solidarności z tymi wszystkimi, którzy nadal czekają na egzekucję w Stanach Zjednoczonych. Wielokrotnie kiedy biją dzwony, studenci pytają mnie dlaczego brzmią one tak ponuro. Po zrozumieniu znaczenia, często zatrzymują się słuchając w ciszy uderzeń dzwonów. Dzwony prowokują również do poważnych rozmów na temat bezcennego daru życia. Podstawowy temat Katolickiej Nauki Społecznej mówiący o tym, że życie jest święte i że każda istota ludzka powinna być traktowana z godnością, jest fundamentalnym dla nauki katolickiej. Zgromadzenie Sióstr Felicjanek jest żarliwym zwolennikiem działań podejmowanych w celu zapewnienia wszystkim ludziom godnego życia, od chwili poczęcia do naturalnej śmierci fizycznej.

- Siostra Maria Magdalena Vallellanes -

S Maria Magdalena Vallellanes podczas marszu dla życia.

Nasza Odpowiedź na Miłość

Na horyzoncie zaczynają wylaniać się nowe kolory: mocnej i żywej żółci, brązu i czerni. Nasza okolica, zamieszkała niegdyś wyłącznie przez Polaków, obecnie staje się domem dla wielu braci i sióstr przybyłych z Azji i Meksyku – Muzułmanów i Afrykańczyków, wpłatających do naszego wspólnego gobelinu nowe włókna swojej kultury. Jednakże gobelin naszego życia wspólnego jest w niektórych miejscach wyświechtany i postrzępiony. Społeczność robotnicza miasta Buffalo, napiętnowana recesją gospodarczą i zamknięciem głównych zakładów przemysłowych, pozostaje w dużej mierze bezrobotna i głęboko pokrzywdzona.

Centrum Odpowiedź na Miłość w Buffalo, w stanie Nowy Jork, powstało 26 czerwca 1985 r., w dwadzieścia cztery godziny po zamknięciu szkoły parafialnej. Budynek szkoły, pod kierownictwem SM Johnice Rzadkiewicz został w bardzo krótkim czasie przekształcony w centrum pomocy ubogim, centrum rodzinne, centrum

miłości i akceptacji dla wszystkich, którzy do niego przychodzą. To w tym miejscu sklep z taną odzieżą odziewa nagich, kuchnia karmi głodnych, programy szkoleniowe i komputerowe uczą tych, którzy nie mają wykształcenia jak utrzymać siebie i członków swojej rodziny. Niedawno w tej zróżnicowanej społeczności rozpoczęto nauczanie j. angielskiego jako języka obcego. Magazyn żywności jest wielką pomocą dla skromnego budżetu rodzin, a Centrum Opieki Sióstr – centrum profilaktyki zdrowotnej i zarazem centrum edukacyjne pomaga zgłaszającym się tam dbać o swoje zdrowie.

W tym miejscu można również porozmawiać o swoich zmartwieniach zrzucając ciężar z serca. W Centrum Odpowiedź na Miłość niesiemy osobom będącym w potrzebie pokój, który może dać tylko Chrystus, udzielając specjalistycznych porad uzależnionym od alkoholu i narkotyków, tym, którzy uciekli z domu, rodzicom samotnie wychowującym dzieci, kobietom cierpiącym z powodu przemocy w rodzinie, rozwiedzionym i osobom starszym. Dzięki kontaktom z różnymi instytucjami rządowymi udzielamy również pomocy młodzieży i osobom pochwyconym przez system sądowy lub więzienny oraz tym, którzy potrzebują mieszkania.

SM Johnice Rzadkiewicz, dyrektorka Centrum „Odpowiedź na Miłość” z dziećmi.

W posłudze, jaką pełniemy, staramy się dzielić swoim życiem. Co więcej, modlimy się tam wspólnie i razem odprawiamy rekolekcje. Odkrywamy, że we wspólnocie stajemy się sobie bliżsi, choć jesteśmy różnego pochodzenia. Jednoczy nas Chrystus.

W takiej służbie widać konkretną realizację zaleceń Soboru Watykańskiego II, który ukierunkowuje wszystkich na współpracę, aby zmniejszyć cierpienie obecne w dzisiejszym świecie. Musimy rozszerzyć horyzonty i uznać, że wszystkie narody na ziemi wyznające różne religie tworzą jedną wspólnotę ludzką. Kościół szanuje duchowe, moralne i kulturowe wartości hinduizmu,

buddyzmu i islamu. Wszyscy stanowimy jedno.

W Centrum Odpowiedź na Miłość drzwi otwierają się na każdą potrzebę, zarówno wielką jak i małą. Ludzie wiedzą, że słysząc pukanie do drzwi, podejmiemy do nich, aby otworzyć tym, którzy stoją po drugiej stronie.

Zatem nasi potrzebujący przychodzą i pukają nadal. Dzisiaj, bardziej niż kiedykolwiek w przeszłości, jesteśmy jedną rodziną wierzących, rodziną osób bliskich sobie, wspólnotą. Kiedyś uważaliśmy, że nasze otoczenie obumiera i nie ma nadziei na jego poprawę. Jednakże w ostatnich latach widzimy i czujemy, że nasi ludzie — katolicy i niekatolicy, Polacy, Murzyni, Azjaci, Muzułmanie czy Meksykanie — wszyscy zostali zjednoczeni na nowo i są gotowi, by stoczyć „dobrą bitwę”. Wszyscy troszczymy się o siebie wzajemnie. Poświęcamy się dla dobra tej społeczności. Kochamy.

Wszyscy, którzy posługują w Centrum Odpowiedź na Miłość, obejmują sercem także drugi temat Katolickiej nauki Społecznej. Uważamy każdą osobę nie tylko za sacrum, ale również za osobę społeczną i wiemy, że sposób, w jaki traktujemy każdego ma bezpośredni wpływ na godność ludzką oraz jej zdolność do wzrastania we wspólnocie.

Uważamy, że ludzie mają prawo i obowiązek do uczestnictwa w społeczeństwie, starając się o wspólne

Miłość Boga
i
miłość bliźniego
są teraz naprawdę jednym:
wcielony Bóg
przyciąga nas wszystkich
do siebie.

DEUS CARITAS EST, 15

dobro i dobrobyt wszystkich, szczególnie ubogich i tych, którzy sami się nie obronią. Kroczymy naprzód w wierze pracując i modląc się, słuchając głosu Boga, który nami kieruje i odpowiadając na Miłość i z miłością. Z całą pewnością doświadczamy nowych narodzin!

- Siostra Maria Johnice Rzadkiewicz -

SM Rose Szymanski, Centrum „Odpowiedź na Miłość” z dziećmi.

Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie

Dzieci – Bóg ukazał w nich czym jest czystość, przejrzystość i potencjał. Dzieci cechuje również wielka wrażliwość. Dlatego też niezmiernie ważne jest, by już od najwcześniejszych lat swojego życia poznawały swoje prawa i obowiązki i były wprowadzane w moralne i religijne zobowiązania.

Podwórko i plac zabaw

Spoglądając na wiele szczęśliwych dzieci w naszych dwóch szkołach prowadzonych przez Siostry Felicjanki w Brazylii, pozostajemy świadome tego, iż jest wiele innych dzieci, które nie doświadczyły radości uczęszczania do szkoły we wczesnych latach swojego dzieciństwa. Matki są zmuszone do udawania się do pracy pozostawiając dzieci w tym czasie bez opieki lub nie wychodzenia do pracy i pozostania w domu z dziećmi, rezygnując tym samym ze środków utrzymania rodziny.

Nie pozostawia żadnych wątpliwości fakt, iż za sprawą łaski Bożej percepcja istniejącej rzeczywistości wyzwoliła w nas pragnienie udzielenia praktycznej odpowiedzi. W momencie, gdy rozpoznaliśmy, że jesteśmy finansowo gotowe odpowiedzieć na tę łaskę, rozpoczęliśmy

Kaplica

poszukiwanie odpowiedniego miejsca, które sprostałoby wymaganiom tego dzieła. Po długich poszukiwaniach ostatecznie zdecydowaliśmy się na „favelę” położoną w pobliżu naszej felicjańskiej szkoły w Niterói. Miejsce to zostało również zatwierdzone przez sekretarza ds. edukacji w Niterói. Wiele małych dzieci zamieszkujących tę dotkniętą rażącym ubóstwem okolicę nie miało absolutnie żadnej pomocy edukacyjnej.

Pomimo faktu, że ten projekt pochłonął niemal wszystkie nasze zasoby finansowe, zakupiliśmy dom na tym terenie, dokonaliśmy przebudowy, aby dostosować go do wymogów określonych dla małych szkół i zatrudniliśmy personel szkoły – dyrektora, koordynatora oraz nauczycieli, którzy zostaną odpowiednio przez siostry przygotowani.

Poświęcenie szkoły

Dnia 1 listopada 2011, w 61-szą rocznicę Fundacji Sióstr Felicjanek w Brazylii, nowa szkoła została otwarta i poświęcona przez O. Alano Maria Pena, OP, arcybiskupa Niterói, przy udziale Siostry Marii Aparecidy Pinto, przełożonej prowincjalnej, wraz z radą i innych Sióstr Felicjanek, nowozatrudnionych pracowników szkoły, nauczycieli z naszej szkoły Sióstr Felicjanek w Niterói i sekretarza edukacji.

Rozpoczęto nabór do szkoły dla dzieci w wieku 4-5 lat, a 23 listopada 2011 r. rozpoczęto nauczanie 100 zapisanych dzieci przy ciągłym jeszcze napływie nowych wnioskodawców proszących o przyjęcie. Szkoła może pomieścić do 200 dzieci – w grupach po 100 dzieci rano i tyleż samo po południu. Uwielbiamy Boga, w duchu naszej ukochanej Matki, błogosławionej Marii Angeli, za tę posługę umiłowanym „maluczkim Pana”!

- Siostra Maria Leona Kutsko -

Kwartalne Intencje modlitw

Modlimy się w intencji ludzi uzależnionych od alkoholu lub narkotyków

1. Za ludzi żyjących w różnego rodzaju nałogach, który niszczy ich samych i ich rodziny.
2. Za rodziny osób uzależnionych, aby stały się dla nich oparciem.
3. Za grupy wsparcia, lekarzy, opiekunów i personel ośrodków terapii, którzy służą pomocą uzależnionym.
4. Za ludzi, którzy domagają się zaprzestania handlu nielegalnymi towarami.
5. Za matki uzależnione od alkoholu i narkotyków oraz za ich dzieci, które rodzą się uzależnione.
6. Za ludzi, którzy podjęli walkę z nałogiem, o siłę i wytrwanie w dobrym postanowieniu.

Modlimy się w intencji ludzi starszych oraz tych, którzy nie mają opieki medycznej

1. Za ludzi Kościoła, aby uwrażliwiali innych na osoby starsze i chore oraz uczyli szacunku do życia od momenty poczęcia aż do naturalnej śmierci.
2. Za rządzących, aby troszczyli się o zaspokojenie potrzeb zdrowotnych wszystkich ludzi, a szczególnie starszych.
3. Za nas wszystkich, abyśmy podążając śladami bł. Marii Angeli znaleźli moc do dawania świadectwa o Bogu w naszym posługiwaniu ludziom chorym, starszym i żyjącym samotnie.
4. Za osoby starsze i chore, aby otrzymały właściwą, pełną miłości i szacunku opiekę lekarską.
5. Za wszystkich, którzy dziś spotkają się z Panem, aby umierali z godnością i świadomością, że są kochani, potrzebni i szanowani.

Modlimy się o świadomość potrzeby ochrony środowiska naturalnego jako daru Stwórcy dla nas

1. Za ludzi rządzących państwami, by dążąc do rozwoju świata dostrzegali sacrum całego środowiska naturalnego i chronili je przed zniszczeniem.
2. Za cały Lud Boży o uświadomienie sobie sacrum natury, abyśmy użytkując, szanowali i odnawiali dary ziemi.
3. O mądrość oraz ochronę zdrowia każdego człowieka, a szczególnie o zachowanie od zniszczenia środowiska życia i pracy ludzi ubogich.
4. O światło Ducha Świętego dla każdej z nas, abyśmy potrafiły otoczyć troską środowisko naturalne i w ten sposób zachować je dla przyszłych pokoleń.

SPRAWIEDLIWOŚĆ I POKOJ

Wydane przez Centralne Biuro Sprawiedliwości, Pokoju i Ochrony Środowiska Naturalnego.

Członkinie Centralnego Biura Sprawiedliwości, Pokoju i Integracji Stworzenia Zgromadzenia Sióstr Felicjanek:

- *SM Agnieszka Mruga (RO/WA)
- *SM Alice Nasimiyu Sirengo (KE)
- SM Christelle Sawicki (NA)
- S Clare Berryhill (NA)
- SM Cynthia Ann Machlik (NA)
- S Dorothy Ann M Moczygemba (NA)
- SM Faith Balawejder (NA)
- SM Gerard Fredrick (NA)
- *SM Inga Borko – Zgromadzeniowa koordynatorka (RO)
- SM Izajasza Rojek (PR)
- *SM Jacqueline Keefe (NA)
- *SM Jeanine Heath (NA)
- *IM Josè da Cunha (BR)
- SM Mariana Michalik (WA)
- *S Maryann Mueller (NA)
- *S MaryAnne Olekszyk (NA)
- SM Melchiora Kłósek (KR)
- *S Nancy Marie Jamroz (NA)

*Członkinie grupy głównej Biura

Redaktor: S Maryann Agnes Mueller (NA)

Druk i składanie:
SM Agnieszka Mruga (WA)
Casa Generalizia di Suore Feliciane
Via del Casaletto, 540
00151 Roma, ITALIA

www.FelicianSisters.org

© 2011 Zgromadzenie Sióstr
św. Feliksa z Kantalicjo.

Skróty

Rzym, Włochy – RO
Kraków, Polska – KR
Ameryka Północna – NA
Przemyśl, Polska – PR
Warszawa, Polska – WA
Curitiba PR, Brazylia – BR
Embu, Kenia – KE